

[Wilhelm]

bad om udsættelse. Da var der ikke én af dem, der kom på den gode idé, at man egentlig godt helt kunne undvære helligdagsloven vedrørende søndagen, men det mener de praktisk taget alle sammen lige pludselig. Det er bare lidt sent, for det løb er øjensynlig kørt. Det er da fint nok, at løbet er kørt, for det eneste, jeg synes det er værd at hæfte sig ved i den smule debat, der er grund til at have om det, er, at der er ingen, heller ikke forslagsstillerne, heller ikke de partier, der har tilsluttet sig forslaget, der har ønsket, at der skal ske nogen som helst ting, der kan genere afholdelsen af gudstjeneste. Folk skal have lov at have deres gudstjeneste i fred.

Det er til gengæld det rene vrøvl, når man fra forskellig kristelig side i den offentlige debat om dette lille initiativ, der går ud på at afskaffe noget overflødigt bureaukrati, har sagt, at nu bliver der åbnet op for motorløb, og jeg ved ikke hvad, rundt om domkirken. Det er jo det rene sludder. I forvejen skal der gives polititilladelse til hver eneste af disse særforanstaltninger, og som der står i flertallets udtalelse, som vi fra VS' side, selv om vi ikke er betækningsberettigede, har været med til at udforme, går alle selvfølgelig ud fra, at politiet vil administrere disse tilladelser på en nogenlunde nænsom måde. Selvfølgelig skal der ikke være musikoptog, der kan genere gudstjenesten lige uden for vinduerne. Selvfølgelig skal der ikke være motorløb rundt om kirkerne og alt det sludder, der har været fremført som i virkeligheden det eneste argument for at opretholde denne forbudstid.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Vi har den naturlige skik, at den ene minister normalt ikke tager ordet på et område, der vedrører en af hans kolleger. Med justitsministerens godkendelse tager jeg ordet her som medlem af folketinget, som privatist, for at give udtryk for dyb bekymring over det skridt, som et flertal i folketinget er ved at tage her. Jeg taler her ikke som kristen borger i dette land, men som en borger, der har den allerstørste respekt for de værdier, kristendommen har medført for dansk historie og dansk kultur og gerne fortsat skulle medføre.

Jeg kan mindre end mange andre tale på vegne af højere magter, de klarer sig nok, og

kirken og biskopperne og gudstjenesten og religionen klarer sig nok. Men jeg føler, at indholdet af vor grundlov, at indholdet af vore traditioner og vore erfaringer tilsiger os, at den omstændighed, at folkets kirke er den evangelisk-lutherske, må have en eller anden konsekvens ud over den, at denne religion som sådan understøttes af staten. Det må give sig udslag i et eller andet adfærdsmønster, som præger bybilledet, som præger stemningen.

Jeg appellerer indtrængende – jeg ved godt, hvor lidt det nytter, når en betænkning er afgivet – når der nu alligevel skal være ny udvalgsbehandling, til en række medlemmer af dette ting om at tænke sig om og spørge sig selv endnu en gang, hvad det egentlig er, de gavner, hvem det er, de gør godt for. Jeg har lyst til, selv om også dette er usædvanligt, at rette denne opfordring specielt til min ærede ven og kollega hr. Heinesen. Måske kunne han sætte sig i spidsen for en ny gang omtanke i denne sag, idet jeg ikke tror, at der er ét eneste menneske i dette land, der bliver lykkeligere, hvis helligdagsloven bliver ophævet. Derimod tror jeg helt sikkert, at der er en hel del mennesker – ikke noget flertal, bevares – der bliver meget bedrøvede, og jeg mener, at vor tradition for hensyntagen til et mindretals rimelige ønske om at blive tilgodeset, også ud over det rent paragrafmæssige, med netop det, jeg nævnte før, stemningen og atmosfæren i en by og i samfundet på visse dage, skal holdes i hævd.

Jeg håber, at der er tid til en ny gang omtanke og i bedste fald en ændring, i næstbedste fald en udskydelse af spørgsmålet.

(Kort bemærkning).

Askjær Jørgensen (FP):

I anledning af indlægget fra ministeren for offentlige arbejder er jeg nødt til at sige, at jeg gerne vil have mig frabedt at skulle påduttet, at jeg vil genere kirken eller kristendommen eller troen på Gud, fordi jeg ønsker helligdagsloven ophævet. Det stik modsatte er tilfældet. Jeg tror ikke på, at kristendommen, det kristne budskab, kan beskyttes ved verdslig lovgivning. De mennesker, der påberåber sig at være kristne og ikke tror, at man kan få det respekteret, uden at man skal have primitiv, simpel, elendig bureaukratisk